

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ויחי תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ויחי תשפ"ד – תקלות בקריאת מפת הקרב

אין כמו יעקב אבינו. מסכן יעקב אבינו, עבר חיים קשים מאד, המון נסיונות וקשיים, ורצה לגלות לנו את הקץ. אבל משמים לא רצו.

מה מותר לגלות, מה אסור לגלות? כל צדיק שיש לו רוח הקודש, נבואה, גילויים מהשמים, שומע כרוזים מהשמים – יש דברים שהוא יכול לגלות, יש דברים שהוא לא יכול לגלות, יש דברים שאסור לגלות בשום אופן, למשל את הקץ, כי זה דבר סודי ביותר כדי שהיצר הרע הפרטי והכללי לא ידעו מזה ולא ינסו לעכב.

תמיד כשמתקרבים לאיזה תאריך שהוא מסוגל לגאולה, הסטרא אחרא מתגבר וגורם לעיכוב ולנפילות, ה' ישמור. וזה למשל מה שהיה בכל פעם שהיו משיחי שקר – אז היה זמן מסוגל, והיצר לקח את זה לצד שלו. וזה גם מפני שהיה עוד זמן רב עד שתבוא הגאולה, מזמן יעקב אבינו זה לא מעט, שלא נתיאש, אז לא גילו את הקץ. אבל זו גם תחבולה של ה' לא לגלות את הקץ, כדי שלא יהיו תקלות. ה' יעזור.

אז הנה, יעקב אבינו טעה בקריאת מפת הקרב. הוא חשב שהוא יכול להגיד, ואסור לו להגיד. מיד הסתלקה ממנו השכינה. מאד מעניין. זאת אומרת הצדיק לא יכול לעשות מה שהוא רוצה, הוא עבד של ה' קודם כל. יש דברים שהוא יכול ויש דברים שהוא לא יכול. ואם הוא עושה משהו שהוא לא צריך לעשות או אומר משהו שהוא לא צריך להגיד, מיד מראים לו: 'אדוני, לא מסכימים'.

את זה חשוב לדעת, כי מצד אחד כתוב "מי מושל בי? – צדיק". הקדוש ברוך הוא גוזר, הצדיק מבטל. צדיק גוזר, הקדוש ברוך הוא מקיים. זה נכון, ברור. אבל זה במנעד מסוים. לא כל דבר שהצדיק גוזר מתקיים. לפעמים בית דין של מעלה לא מסכימים. ולא כל מה שהצדיק מבטל מתבטל. לפעמים לא מסכימים.

מובן שההשגה של הצדיק שנמצא בתוך הגוף פה בעולם הזה היא שונה מההשגה של הצדיקים בעולם הבא למעלה בשמים. יש דברים שאנחנו רואים טוב יותר פה בעולם

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת ויחי תשפ"ד, ובשם ה' נעשה ונצליח!

הפרשה שמסיימת את חומש בראשית, וגם מסיימת תקופה של גדלות, של גילוי פנים, ומשם לתקופה של שעבוד חמור והסתר פנים קשה ומתמשך, ה' ירחם. גם מסתלק יעקב אבינו וגם יוסף הצדיק – ירידת הדורות. וההשפעה של הגלות, השעבוד, הניתוק מארץ ישראל – קשה מאד, אי אפשר לתאר בכלל.

מי שנולד בגלות כמוני יכול להשוות. מי שלא יצא מארץ ישראל מעולם – שלא יצא, לא כדאי. הגלות היא עונש. היא לפעמים גורמת להתבוללות חמורה, ה' ישמור. אנשים לא נותנים את דעתם על הדבר הזה. כדאי לתת את הדעת על כל המשמעויות של גלות ושעבוד מלכויות ושעבוד בכלל.

עכשיו ברוך ה' אלקי ישראל אנחנו בזמן הפוך – בזמן שיוצאים מהגלות לקראת הגאולה, הולך ומתגבר הגילוי פנים, עד כי יבא שילה. עוד כמה זמן? ה' יודע כמה זמן, אבל אנחנו בכיוון, כיוון טוב ברוך ה', עם כל הקשיים. הכיוון הוא לקראת הגאולה השלמה, שתבוא בעזרת ה' במהרה ברחמים – מהסתר פנים לגילוי פנים, מגלות לעליה לארץ ישראל, מחוסר עצמאות עד למדינה עצמאית פחות או יותר, ועד שעם ישראל יגיע לתפקידו האמתי, "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

אבל אנחנו כבר בזמן של עליה בסך הכל. חשבתי על זה בשבת, שהשואה היתה לא מזמן באמת. אני נולדתי כמה שנים אחרי השואה. בשואה היה נורא ואיום, אחר כך כמה המדינה – והיום ברוך ה' עם ישראל במצב יותר טוב, שה' יעזור עוד ועוד ועוד ועוד, ויושיע אותנו גאולת עולמים.

בקשר לענינים בפרשה: בענין קריאת מפת הקרב, יש כמה תקריות במפגש של הפרידה של יעקב אבינו מהשבטים, מהבנים שלו, הנכדים שלו. את זה מעניין לציין. קודם כל, יעקב אבינו רצה לגלות את הקץ, והסתלקה ממנו השכינה. עבר נושא – חזרה השכינה לשרות עליו. צדיק יסוד עולם,

הזה, ויש דברים שהם רואים טוב יותר למעלה – כי אנחנו פה, אז מי שפה, כמו במלחמה – המפקד בשטח רואה טוב יותר מהמפקד במטה הכללי.

יש דברים שמי שבתוך הדור מרגיש, ומי שלמעלה הוא כבר ב'אורות' אחרים אז הוא לא מרגיש. ולכן שואלים את הצדיקים משמים הרבה דברים – מה הצדיק חושב, מה טוב יותר, במקרה הזה השכינה הסתלקה ממנו מיד, וכשהוא העביר נושא היא שרתה בחזרה.

יש על זה סיפור על רבינו הבעש"ט הקדוש, שהלך לעשות את העבודה שלו, להתבודד, ולא ענו לו משמים. הוא עשה חשבון נפש, והוא לא מצא. בא הביתה ושאל אם משהו נגע בכסף שהוא הקדיש לתת לעניים, כי כל יום הוא היה נותן את כל הכסף שהיה נשאר לו לעניים. ואשתו אמרה שכן, שהיא לקחה כי היא לא רצתה 'לרשום במכולת' מה שנקרא. אז הוא אמר מיד לכנס את העניים ולתת להם את הכסף. והוא חזר לעבודה שלו, וכנראה הכל הסתדר.

אז גם כאן, יעקב אבינו שינה נושא, והתחיל לברך אותם. עכשיו, יש כאן תקלה, תקלה מסוימת, לא תקלה ממש, בקריאת המפה מצד יהודה: שיעקב אבינו התחיל לברך – ראובן, כן? שמעון, לוי – הוא הוכיח אותם, עד כדי כך שגם לא כתובות כל כך הברכות שלהם שם, אלא זה נכלל בכל הברכות. כמוכן, הוא ברך, אבל זה לא כתוב. בעיקר כתובה התוכחה שלו על המעשים שלהם.

למה הצדיק צריך להוכיח? – קודם כל, זו חובה, "הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ", כן? אם יש אזנים לשמוע. אם הבן אדם מוכן לקבל תוכחה, תוכיח אותו. אם יש ביכולתך להוכיח ואתה לא מוכיח – אתה נתפס בעוונם. אז בטח שצריך להוכיח.

אבל יש פה, לפי עניות דעתי הדלה, עוד משהו: שהצדיק כל החיים שלו שואף לשלמות – ביראת שמים, בעבודת ה', בנקיות, בכל הדברים. ועכשיו שהוא מתקרב לסופו, יעקב אבינו, מסתלק מן העולם, ויש לו את הבנים שלו, הוא לא יוכיח אותם?! אז מי יוכיח אותם? איך הוא יכול לברך אותם בלי 'לתת להם על הראש' קודם על הטעויות שלהם, על מה שעשו, על מה שיעשו בדורות הבאים שיוצאים מהם, כשהוא ראה בנבואה, ברוח הקודש מה הולך להיות עם כל אחד?

הוא חייב לתקן! הוא פה שליח של ה' לתקן, אז הוא צריך להגיד. ההפך: התוכחה הזו היא כדי שימשך הקשר הטוב, כי משהו בן זמננו היה אומר, 'טוב, למה עכשיו? הוא כבר הולך להפטר מן העולם – שיהיה נחמד עם הילדים שלו! מה הוא צריך לתת להם על הראש? אלה הרגעים האחרונים שלו...' – לא. הצדיק הוא שליח ה'. הוא לא יכול לראות שהילדים שלו עשו דברים לא בסדר והוא לא אומר להם, כמוכן אם מדובר בצדיקים, והם היו צדיקים.

אז הוא היה חייב להוכיח כדי שיוכל לברך, כדי שהם יבינו שעשו דברים לא נכונים. אם לא, את מה הוא יברך? יברך את הלא־מתוקן?! הוא גם רוצה להיות אמתי. הוא רוצה שיהיה קשר אמתי. הוא לא רוצה להעמיד פנים, 'אה, הכל בסדר. תהיו בריאים. ביי ביי...' לא, הוא רוצה קשר אמתי אתם. ולכן הוא צריך להגיד מה שיש לו בלב – כדי שיתקנו, כדי שהכל יהיה מצוין. וככה הוא עשה.

אז זו תוכחה אמיתית מתוך אהבה, מתוך דאגה ומתוך שאיפה לשלמות, וגם עצה על העתיד – כי הוא גם ראה את הדורות שיוצאים מהם וראה שם בעיות, ולכן לא רצה ששמו יזכר בכל מיני מקרים לא נעימים.

ויהודה, המעלה שלו שהוא מודה באמת. "מוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחָם". על המעשה שעשה הוא אמר: "צְדָקָה מִמִּנִּי". זה לא פשוט למלך, לבן אדם חשוב, להודות בטעות שהוא עשה או במעשה שהוא עשה לא בסדר, למרות שהוא שמה לא ידע שזאת תמר כלתו. אז רש"י מביא שכשהוא שמע שיעקב אבינו מקנטר את הבנים, הוא התחיל להגיד על יהודה – הוא נסוג לאחוריו, הוא פחד שיזכיר לו את זה. הוא טעה, יהודה טעה, כי יעקב לא הזכיר לו את זה, כי זה היה משמים המעשה הזה כדי להביא את נשמת משיח. אז הנה טעות בקריאת מפת הקרב.

תמיד כשיש מפגש בין אנשים – יש ציפיות לא מתואמות, יש רגישויות, כל אחד רואה את הדברים שונה, אפילו אצל צדיקי יסוד עולם שאין לנו תפיסה והשגה בהם בכלל זה קורה.

ותקרית שלישית של קריאה לא נכונה של המציאות, זה כשהוא בא לברך: יוסף הביא את הבנים שלו וְשָׁפַל את ידיו, החליף את הידיים של יעקב, תמך את הידיים, רצה להחליף את הידיים – כי יעקב שם את אפרים לפני מנשה, ומנשה הוא הבכור. אז מנשה היה צריך להיות בצד ימין והוא עשה הפוך. אז יוסף חשב שהוא טעה, כי אולי הוא לא רואה טוב. הוא כבר זקן, הוא לא ראה טוב כל כך. רצה להחליף את הידיים של יעקב. יעקב אמר לו 'לא', שהוא יודע, הוא יודע מה הוא עושה, הוא מברך את אפרים קודם.

בהתחלה בכלל הוא לא רצה לברך אותם כי הסתלקה השכינה. הוא אמר "מי אלה?" כי הוא ראה מה יוצא מהם, כן? מה יצא, התקלות שיצאו מהצאצאים שלהם, עד שהוא התפייס וברך אותם.

אז יוסף טעה. הוא הסתכל בטבע, בקצרה, בטכני, בחיצוני – בפנימי אבל בחיצוני: בפנימי – כי אלה בכל זאת הברכות, אבל בחיצוני – כי הוא טעה, הוא לא ראה מה שראה יעקב, שאפרים הוא אפרים, הוא בראש, ומנשה מְשֻׁנָּה לו. מעניין מאד. זאת אומרת, היו הבדלים בהשגה. ואלה הדברים שהיו כאן שאני זוכר.

וגם בסוף הפרשה, היחסים שהתערערו מעט בין יוסף לאחים: מסתבר שיוסף הפסיק לקרב אותם, במלים שלנו היה פחות נחמד אליהם, לא הזמין אותם לשבת בשלחנו אחר שהסתלק יעקב. זה גרם לשבטים לפחד ממנו, ולשנות מן האמת ולהגיד שיעקב אבינו אמר שהוא ימשיך לכלכל אותם. אז יוסף נעלב שחשדו בו, ובכה ופייס אותם. אבל היחסים בעצם לא היו חלקים מאז שיעקב הסתלק.

ויוסף גם כן היה צריך להשביע את עם ישראל שיעלו אותו להקבר, בעתיד, כן? מתי שעם ישראל יחזור לארץ אחרי הגלות שיקחו את העצמות שלו ויקברו אותו בארץ, בשכם – כאשר הוא היה יכול לקחת את אביו, את יעקב, עם כל הפמליה, עם כל מצרים וללכת ולקבור אותו במערת המכפלה, והנה הוא בסוף ימיו, לא היתה לו סמכות כבר להגיד עכשיו שהוא מסתלק שיעלו אותו לשכם.

יעזרו לו. גם אנחנו ככלל, כחברה, צריכים לעשות ככה, לפשפש במעשינו מה אנחנו צריכים לתקן. וכל אחד יסתכל על עצמו ויתקן מה שהוא יכול לתקן.

אז אין שום דבר סתם. אין שום דבר באמת סתום. רק אם בן אדם לא רוצה להסתכל, הוא לא רואה. אם אדם "סר לְרֵאוֹת", כמו שעשה משה רבינו בסנה – אה, אז משמים מגלים לו. מגלים לו. זה תלוי בכמה האדם רוצה לדעת את האמת, לתקן, בכמה זה לשם שמים – ככה מראים לו. "בדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין אותו".

לכן אין תלונות. אסור להתלונן. צריך רק לבדוק ולפשפש ולהתפלל. וגם אם אדם לא יודע – אז זה חלק מההסתר פנים זה שהוא לא יודע, כמו שמובא בספרים הקדושים, במיוחד ב'תנא דְבִי אליהו', הענין של מדה כנגד מדה, "במדה שאדם מודד, בה מודדין לו". זה לא קל הדבר הזה בכלל, די קשה. אבל זו המציאות.

עוד בענין המחלוקת, מכירת יוסף: הנה, בסוף הפרשה כשיוסף מסתלק – עדיין נשאר רְשִׁימוֹ של חוסר האמון בינו לבין השבטים, האחים שלו, בין האחים שלו אליו. תראו כמה חמור זה לעשות מחלוקת, אפילו לשם שמים – שזה עושה קרע, זה עושה חשדנות, זה מתגלגל. אנחנו יודעים על פי הקבלה שיעשרת הרוגי מלכות' הם תיקון של מכירת יוסף.

ומי יודע כמה חמור הדבר הזה. יש הרבה דעות על זה בפנימיות – עד איפה זה מתגלגל, עד איפה זה משתלשל, כל הסיפור של רחבעם וירבעם, 'מי בראשי' זה ממשך "עד כי יבא שילה", בעזרת ה' במהרה, והכל יתוקן.

כמה בן אדם צריך להזהר מהמחלוקת, משנאת חנם, מקנאה, מנטירה, מנקמה, מכל הדברים האלה. כמה גדולה בעיני ה' מעלת השלום בעם ישראל – שלום, אחדות, כל המדות הטובות.

ה' יעזור שנזכה להיות "נְאֻה דורש ונאה מקים". לדבר זה קל. לקיים זה קשה מאד. אז שכולנו נזכה להיות צדיקים, לעשות נחת רוח לאבא שבשמים, שתבוא הגאולה במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

כל הישועות לעמו ישראל בְּפֶרֶט וּבְכָלֵל!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

**כ"ק האדמו"ר
מרחלין שליט"א:**

**אם אפשר להגיד בכל יום
את כל חמשה עשר פרקי
"שיר המעלות" שבתהלים,
פרקים ק"כ – קל"ד
ולבקש להעלות את
השכינה ואת המשיח.
וה' יתברך יעזור וירחם!**

מתוך נפשי - מלחמה
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

הרי כשהוא העלה את יעקב בקושי פרעה נתן לו. היה לו שמה כח על פרעה, רש"י מביא: בגלל שהוא ידע גם לשון הקודש ופרעה לא ידע לשון הקודש, אז הוא היה נחשב לגדול ממנו והוא נשבע לפרעה שהוא לא יגלה את הסוד. אז היה לו, כמו שאומרים, היה לו איזו נקודה של כח, של לחץ על פרעה. אלמלא הדבר הזה, פרעה לא היה נותן לו ללכת. ובסוף זה כבר לא היה. בסוף ימיו של יוסף לא היה לו את הכח הזה, היה צריך להשביע את עם ישראל. בינתיים הוא נקבר במצרים. יש את הדעה שהוא היה בתוך הנילוס, שזרקו את הארון שלו לתוך הנילוס ומשה רבינו אחר כך העלה אותו. אז הנה ירידת הדורות, התחלת הגלות.

כל דבר במציאות מרמז לנו מה מצבנו. זה כלל, שתדעו לכם: אין שום מקרה. נכון שאין לנו שכל והשגה לפרש כל מקרה למה הוא קורה לנו, אבל הכל משמים מדויק. אז אם בן אדם פתאום העסק שלו לא הולך – שיפשפש במעשיו. אם משהו מתעכב לו – שיבדוק למה, אפילו אם אין לו השגה, אבל שיתפלל לה' שיראה לו מה הוא צריך לתקן, מה הוא צריך לשנות, דברים כאלה – גם בְּפֶרֶט וגם בְּכָלֵל.

פתאום יש מלחמה היום על מדינת ישראל. למה קורה דבר כזה? מי יודע למה זה קורה...? יש סיבה. יש סיבה בטבע, ויש סיבות רוחניות-מוסריות בשמים למה קורה לנו מה שקורה לנו. זה לא סתם.

אז צריך להתפלל שה' יאיר את עינינו שנעשה תשובה, שנתקן מה שצריך, כל אחד לפי ההשגה שלו או חוסר ההשגה שלו, לפחות שנבין את זה – שהדברים משמים. זה חשוב מאד.

אם אנחנו נאמין בזה ונחיה לפי זה, אז "כפי מה שמעוררין למטה – כך מעוררין למעלה": 'אה, אתה רוצה לדעת למה אני מעניש אותך, או למה אני מכניס אותך ללחץ? או למה אני מכניס אותך למלחמה או לכל מיני דברים קשים שקורים בחיים בְּפֶרֶט וּבְכָלֵל? אה, אתה רוצה לדעת כי אתה רוצה לתקן? – יפה מאד. אז אולי נרמוז לך, אולי נגלה לך, אולי תבין לבד'.

כל אחד אם יעשה חשבון נפש אמת, הוא יראה מה הוא צריך לתקן. אנשים באים לקבלת קהל, ליעוץ, שואלים 'מה אני צריך לתקן?' – 'אדוני, אתה לא יודע מה אתה צריך לתקן? תלמד תורה – תראה מה אתה צריך לתקן, מה חסר לך. תקרא בספרים, תראה מה חסר בך'. כל אחד שיפשפש טוב במעשיו ימצא מה הוא צריך לתקן. משמים

"דרך עץ החיים" היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א, והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.

הפֶּץ אותה לזיכוי הרבים

"ומלאה הארץ דעה את ה'!"

מתוך נפשי – נושאים במלחמה הרוחנית הפרטית והכללית

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

ט"ו טבת תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים - לרפואת הפצועים - להחזרת החטופים - לשמירה על החיילים.

- א. אין צודק יותר מה' ית'! אין רחמן יותר מה' ית'! אין טוב יותר מה' ית'! אין חכם יותר מה' ית'! אדם, דע את מקומך, ואל תתגאה ואל תתלונן – כי הכל על פי החשבון, והכל ע"פ הדין, ובמשפט, והכל ברחמים עצומים, והכל לטובה – אף על פי שהאדם אינו מבין וחושב שאינו מסכים.
- ב. אדם, אל תמרוד בה' ית'! תגרום בכך רק נזק עצום לעצמך.
- ג. גם עזי הנפש הגדולים ביותר – כדאי שיזכרו את יום הדין.
- ד. המלחמה הגדולה היא המלחמה נגד הכפירה.
- ה. בכל רגע יש להצדיק את הדין, להמתיק את הדין, לעשות תשובה, לאסוף את כחות הנפש – ולהתחיל מהתחלה.
- ו. אם חטאת, התנקה ותקן עצמך, בקש סליחה ומחילה – והאור האלקי יחזור לשרות בנפשך ובלבך!
- ז. אם המראות קשים – אל תסתכל בהם.
- ח. לפעמים כדי להציל אדם חייבים להיות חדים כתער!
- ט. לקראת הגאולה השלמה היצר הרע הכללי רוצה למנוע אותה.
- י. כיצד? על ידי כך שיחטיא את עם ישראל, ר"ל, בעזות של קליפה, בפריצות ובכפירה, ר"ל.
- יא. זיכוי הרבים, אחדות, אהבת הבריות – צו השעה!
- יב. למד להקשיב להשגחה העליונה וליצר הטוב!
- יג. בלי תורה – אין תיקון, אין תקווה, אין דעת.
- יד. בזכות לומדי התורה לשמה – העולם קיים.
- יז. אל תבגוד בה' ית'! לעולם לא!
- יח. מה שצדיק רואה בשניה אחת – אדם רגיל אינו רואה במשך כל חייו.
- יט. משמים רוצים לעזור. אתה רוצה להעזר?
- כ. שמור על השמחה ועל הדבקות – למרות הכל, למרות הצער והיגון!
- כא. עם ישראל חייב להיות חסין ולא להתמוטט מביקורת.
- כב. כל סיפור הבריאה עוסק בשאלה אחת בלבד: מי מאמין בה' ית' ובתורתו, ומי לא?
- כג. אל תמהרו לפסול ולהרוס. להרוס קל. לבנות קשה מאד!
- כד. מה קרה? מדוע צעירים רבים אינם רוצים להתחתן?!
- כה. יש להתחזק באמונה ובבטחון בה' ית' ולדייק בהשתדלות ובבחירה!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו ית'!